

R.M. Mc Cheyne

WILT GIJLIEDEN OOK NIET WEGGAAN?

„Van toen af gingen velen van zijn discipelen terug, en wandelden niet meer met Hem. Jezus dan zeide tot de twaalven: „Wilt gijlieden ook niet weggaan? Simon Petrus dan antwoordde Hem: Heere, tot wien zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden des eeuwigen levens, en wij hebben geloofd en bekend dat Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods.” (Joh. 6 : 66-69).

1. Velen, die de schijn hebben discipelen van Christus te zijn, gaan terug en wandelen niet meer met Hem.

Dit is een ernstige waarheid, die wellicht toepasselijk is op één uwer, die mij nu aanhoort. Let wel, tweemaal wordt gezegd, dat er *velen* teruggingen. Waren er toen velen, hoe waarschijnlijk dan dat er ook nu velen zijn.

1. Velen volgen Christus voor een tijd, maar worden geërgerd als zij horen dat er een innige vereniging met Christus bestaan moet.

1ste. Zo ook hier. Velen gingen Christus na met de twaalf apostelen. Zij waren blijkbaar zeer ingenomen met Christus; zij noemden Hem een profeet, zij wilden Hem Koning maken. Zij volgden Hem over het meer. Evenwel, als Hij hun zegt, dat Hij het brood uit de hemel was, murmureerden zij. Als Hij hen zegt dat zij Zijn vlees moeten eten en Zijn bloed drinken, om het eeuwige leven te hebben, zeggen zij: „Deze rede is hard,” en daarom gingen zij terug, en wandelden niet meer met Jezus.

2e. Zo ook nu. Velen zijn zeer ingenomen met Christus; zij volgen begerig de prediking des Woords. Maar verklaren wij dat Christus is het brood uit de hemel, dat zij innig met Christus verenigd moeten zijn, alsof zij Zijn vlees gegeten en Zijn bloed gedronken hadden, dan zeggen zij: „Deze rede is hard, wie kan dezelve horen?” Weldra ergeren zij zich, zij geloven niet, zij gaan terug en wandelen niet meer met Jezus. Is iemand, die mij hoort, in die toestand? O, ik smeed u, nog eenmaal te bedenken eer u teruggaat. O, laat u door God onderwijzen, en Hij zal u bewijzen dat geen van de reden van Christus hard zijn, maar alle liefelijk en gemakkelijk. Toen het hart van een arme Indiaan door het Woord van God getroffen was: zeide hij: „Sommigen klagen dat de Bijbel een hard boek is, maar ik heb nog zover niet gelezen, dat ik het hard kan vinden. Mij is het overal liefelijk en gemakkelijk.”

2. Velen volgen Christus voor een tijd, maar als zij horen, dat Christus woning in hen maken moet, dan gaan zij terug, en wandelen niet meer met Jezus.

1ste. Zo ook hier. De menigte, die Christus volgde, zag veel in Hem dat haar behaagde. Als Hij hen met vijf gerstebroden en twee vissen voedde, zeiden zij: „Heere, het is goed, dat wij hier zijn.” „Deze is werkelijk de Profeet, die in de wereld komen zou.” En wederom, als Jezus tot hen sprak van het brood uit de hemel, dat het eeuwig leven geeft, zeiden zij heel doordrongen: „Heere! geef ons altijd dit brood.” Maar als Christus zegt: „Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die blijft in Mij, en Ik in hem” werden zij de één na de ander geërgerd. Als Hij zeide, dat Hij hun leven zijn wilde, en woning bij hen maken, zeiden zij: „deze rede is hard, wie kan dezelve horen?” Zij geloofden niet, zij gingen terug, en wandelden niet meer met Jezus.

2e. Ten dele was het ook zo met Nicodémus. Zag hij de wonderen door de Heere gedaan, dan werd het hart van de Joodse overste tot Hem getrokken, en hij zeide: „Rabbi, wij weten dat Gij zijt een leraar van God gekomen.” Maar als Jezus hem zegt dat hij moet wedergeboren worden, dat de onzichtbare Geest van God in hem wonen moet, vond Nicodémus deze rede hard, zeggende: „Hoe kan een mens geboren worden, nu oud zijnde?” En wederom: „Hoe kunnen deze dingen geschieden?”

3e. Zo zijn er ook nu vele mensen met Christus ingenomen. Gedurende enige tijd zijn zij bezorgd over hun zieleheil, en zij hebben enig denkbeeld van Christus als een Verlosser. Zij horen graag het Woord des levens; „het is hun als een lied der minne,” van een die schoon van stem is, of die wel speelt. Maar als Christus zegt: „Gij moet wedergeboren worden;” „Die Mijn vlees eet, zal leven door Mij;” antwoorden zij: „Deze rede is hard, wie kan dezelve horen?”

1ste. Zij hebben de Geest nooit gezien, en zeggen: „Hoe kunnen deze dingen geschieden?” Dit is een van Uw geheimen. Daarom gaan zij terug, en wandelen niet meer met Jezus. Is het zo met één onder u? Och! bedenk u een ogenblik eer u teruggaat: „O, gij onverstandigen en tragen van harte, om te geloven al hetgeen de profeten gesproken hebben omtrent Jezus.” Waarom zou ge u ergeren aan het gezegende woord: „Die Mij eet, zal door Mij leven?” U hebt wel is waar de Geest nooit gezien. Maar wilt daarom toch het woord geloven van Hem die niet liegen kan. U hebt nooit de wind gezien, en toch zet ge uw zeilen uit; vertrouw daarom op de Geest, hoewel u Hem nooit gezien hebt.

2e. Sommigen vrezen, dat, indien het waar was; ge uw geliefkoosde genoegens zou moeten opgeven, uw hart zou veranderd zijn, en u zou geen smaak meer hebben in uw tegenwoordige vermaken; daarom gaat u terug en wandelt niet meer met Jezus. Helaas, hoe is uw verstand verduisterd door de duivel! Ziet u niet in, dat indien u de smaak verliest voor hetgeen u nu verheugt, u begeerte hebt naar iets hogers en liefelijker? U zou evenzeer de betere wijn kunnen weigeren, omdat u daardoor de smaak voor de mindere zou verliezen. Voorwaar, de gaven van de Heilige Geest zijn zoeter dan al de geneugten van de zonde. Het is: „reine wijn, die gezuiverd is.” (Jesaja 25 : 6). „Wee u, Jeruzalem! zult gij niet rein gemaakt worden; hoe lang nog na dezen?”

3. Velen worden opgewekt om Christus te volgen, maar zien zij in dat zij door Christus getrokken moeten worden, dat alles vrije genade is, dan worden zij geërgerd.

1ste. Zo ook hier. Zij, die Christus gevolgd waren, hadden dit met ijver en moeite

gedaan. Zij waren over het meer gestoken, en hadden gedurende verscheidene dagen Hem aangehoord; ongetwijfeld meenden zij dat zij goed gehandeld hadden en nu verdienden zalig te worden om de moeite, die zij daarvoor genomen hadden. Maar nu Jezus hun zegt dat de zaligheid geheel uit genade is, dat zij onmachtige zondaren zijn, en tot Christus gebracht moeten worden door de wil van de Vader, worden zij geërgerd, zij gaan terug, en wandelden niet meer met Jezus.

2e. Zo zijn er ook nu die beginnen godsdienstig te worden, en menen dat zij weldra bekeerd zullen zijn. Zij geven zich veel moeite met de godsdienst, zij belijden de zonden van hun voorgaand leven, en trachten er zich over te bedroeven; zij zijn getrouw in de openbare instellingen en beijveren zich in de dienst van God. Maar wordt het hun duidelijk, dat zij geen schrede nader zijn tot hun zaligheid dan toen zij begonnen, zegt men hun dat zij tot Christus gebracht moeten worden, dat God hun de zaligheid niet schuldig is, dat zij niet anders verdienen dan een plaats in de hel, dat het uit loutere genade is, indien zij ooit zalig worden, ... dan worden zij geërgerd. Zo'n prediking bevalt hun niet; zij gaan terug, en wandelen niet meer met Jezus. Is het zo met één onder u? Helaas, arme zondaar, bedenk u één ogenblik eer u de Goddelijke Verlosser verlaat. Is het een harde rede, dat een verachte oproerling, een worm niet in staat is Christus te kopen met zijn tranen en gebeden?

Luister naar een paar woorden ter waarschuwing.

1. Velen gaan tot op een zekere hoogte met Christus, zonder de gehele weg met Hem te gaan. Velen horen eerst de woorden van Christus met vreugde en ingenomenheid, en ergeren zich daarna aan Hem. Dit is een ernstige waarschuwing. Meent niet dat u een Christen bent omdat u naar Zijn woorden luistert. Meent niet dat u een Christen bent omdat u behagen hebt in de woorden van Christus. *Velen zijn geroepen, weinigen uitverkoren.* Velen gingen terug, slechts twaalf bleven. Zo zal het ook met u zijn. Christenen zijn slechts die, die door Hem gespijzigd worden, en door Hem leven.

2. Die teruggaan, wandelen meestal niet meer met Jezus. Wellicht lag het niet in hun bedoeling de Verlosser voor altoos vaarwel te zeggen. Toen zij zich terugtrokken, zeiden zij wellicht: 'ik wil naar huis gaan en er over nadenken; ik wil Hem nog een keer hierover horen. Ter gelegener tijd zal ik Hem volgen'. Helaas! die tijd is nooit gekomen, zij wandelden niet meer met Jezus.

Laat u waarschuwen, lieve vrienden, die heilbegerig bent. Wees niet licht geërgerd. Vergeet niet, dat u verloren bent. Wordt niet onverschillig omtrent uw Bijbel en de genademiddelen. Och! keert niet terug tot het gezelschap van de zondaren. Dit alles toont aan dat ge u van Jezus afkeert. Wacht op de Heere totdat Hij Zijn oor neigt en uw geroep verneemt. Wees begerig de woorden van Jezus te horen. Tracht naar de onderwijzing van de Geest. „Zo iemand zich onttrekt, mijn ziel heeft in hem geen behagen.” „Niemand, die zijn hand aan de ploeg slaat, en ziet naar hetgeen achter is, is bekwaam tot het Koninkrijk Gods.”

II. *De trouwe bezorgdheid van Christus, dat ook Zijn eigen discipelen Hem zouden verlaten.*

„Jezus zeide dan tot de twaalven: „Wilt gijlieden ook niet weggaan?” Het was de Heere Jezus ontwijfelbaar hartelijk leed als de menigte terugkeerde, en niet meer met Hem

wandelde. De goede Herder zag nooit een schaap het verderf te gemoet snellen, zonder dat Zijn hart bloedde: „O Jeruzalem, Jeruzalem, hoe menigmaal heb Ik uw kinderen willen bijeenvergaderen!” Hij voorzag de gehele levensloop dezer mensen, hoe zij al hun indrukken zouden verliezen, zich in het kwade verharden, hoe zij, de voortrollende sneeuwbal gelijk, de toorn om zich heen opzamelen, en ik twijfel niet of Hij weende in stilte over hen en zeide: „Och! of u ook bekende, ook nog in deze uw dag, hetgeen tot uw vrede dient. Maar nu is het verborgen voor uw ogen.” Hij vervolgde hun levensloop tot het uur dat Hij zeggen zou: gaat weg van Mij.” Maar hoezeer Christus treurde over hun heengaan, de liefde tot de Zijnen werd hiertoe des te meer aangevuurd, zodat Hij zich omkeert en zegt: „Wilt gijlieden ook niet weggaan?”

1. Zie, hoeveel liefde er in deze woorden ligt. Als de menigte heengaat, roept Hij ze niet terug. Zijn ziel was bedroefd, maar Hij zegt geen woord. Maar als Zijn eigen discipelen in gevaar zijn van meegesleept te worden, zegt Hij tot hen: „Wilt gijlieden ook niet weggaan?” U die Ik uitverkoren heb, die Ik gewassen heb, die Ik geheiligd en met de hoop op een heerlijke toekomst vervuld heb, „wilt gijlieden ook niet weggaan?” Zie o Christenen, met hoeveel bezorgdheid Christus over u waakt. Hij wandelt in het midden van de zeven gouden kandelaren, en zegt: „Ik weet uw werken.” Hij bemerkt hoe de eerste liefde begint te verflauwen. Luide zegt Hij: „Wilt gijlieden ook niet weggaan?”

2. Zie, Christus bewaart Zijn discipelen voor de afval, door de vraag tot hen te richten: „Wilt gijlieden ook niet weggaan?” Waarschijnlijk waren enigen uit de twaalfen gezind om met de overigen heen te gaan. Wij worden dikwijls door het voorbeeld misleid, van Christus afgetrokken eer wij het weten. Maar Christus wekt ons op door de vraag: „Wilt gijlieden ook niet weggaan?” Overweegt deze vraag, u die Christus gekend hebt, en nochtans tot de zonde en de wereld terugkeert. Moge God zelf ze u in het hart schrijven. „Wilt gijlieden ook niet weggaan?” Christenen, indien u dit woord in het hart bewaart, zal het u voor het heengaan terughouden.

III. *Een waar gelovige kan tot niemand gaan dan tot Christus.*

De Bijbel en de ondervinding getuigen beiden, dat gelovigen dikwijls teruggaan van Christus. Dezelfde mond die zeide: „Mijn Heere en mijn God!” heeft naderhand gezegd: „Ik zal mijn boelen nagaan.” Maar deze tekst toont ten duidelijkste aan dat één woord van de liefderijke Zaligmaker voldoende is om de afvallige te treffen. En zijn antwoord is: „Heere, tot wien zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden des eeuwigen levens?”

Hier zijn twee redenen gegeven waarom de gelovige Christus aankleeft.

1. „Gij hebt de woorden des eeuwigen levens.” Voor de ongelovigen zijn de woorden van Christus harde reden; voor de Zijnen woorden des eeuwigen levens. Hetgeen de wereld van Christus verwijderd, brengt de Zijnen steeds nader tot Hem. De wereld is geërgerd als Christus zegt dat wij Zijn vlees moeten eten, het is een woord des levens voor de Christen. De wereld gaat heen als zij hoort dat Christus woning maakt in het hart, de Christen sluit zich inniger aan, en zegt: *Heere, woon in eeuwigheid in mij!* De wereld wandelt niet meer met Jezus als zij hoort: *het is alles uit genade.* Een Christen buigt tot in het stof en dankt God, die hem zo onderscheiden heeft. „Heere, tot wien zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden des eeuwigen levens.” Beproeft uzelf hieraan, mijn lieve vrienden! Zijn voor u de woorden van Christus harde reden, of zijn het woorden des eeuwigen levens? God geve, dat ge uw eigen toestand recht beoordeelt.

2. „Wij hebben geloofd en bekend dat Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods.” Ja, dit is het dat de ziel van de gelovige nauw met Christus verbindt de vaste overtuiging dat Christus een Goddelijk Verlosser is. Indien Christus slechts een mens was gelijk wij, hoe zou Hij dan onze Borg kunnen zijn? Hij zou in de plaats van een man kunnen lijden, maar hoe zou Hij in de plaats van duizenden kunnen lijden? Nee, ik geloof en ben verzekerd, dat Hij de Zoon des levenden Gods is, en daarom weet ik dat Hij een volkomen Borg voor mij is. Tot wie kan ik anders gaan om vergeving? Was Christus slechts een mens als wij, hoe zou Hij dan in ons kunnen wonen, of de Heilige Geest geven, om voor altijd met ons te wonen? Maar wij weten en geloven, dat Hij de Christus is, de Zoon des levenden Gods, en daarom kan Hij in ons wonen, en ons de Geest geven om met ons te blijven. Tot wie zal ik gaan om een nieuw hart te bekomen dan tot Christus? O, mijn geliefde broeders! Kent u dit bij ondervinding, dan bent u gezegend: „want vlees en bloed hebben u dit niet geopenbaard, maar de Vader die in de hemelen is.” Klemt u vast aan deze vaste overtuiging, u kunt niet te zeker zijn, en dan zult u Christus nooit verlaten.

Sommigen van u zijn zeer onzeker in hun wandel, gelijk de baren van de zee door de wind heen en weer geslingerd; nu op de oever geworpen, dan teruggaande in de zee. Er is geen beslistheid in uw christelijke gezindheid, noch in uw streven naar heiligmaking. Waarom dit? Is het ongeloof? Och! of u geloven kon en verzekerd zijn, dan zoge u nooit van Christus wijken. U zou zeggen: „Tot wie zullen wij heengaan? want Gij hebt de woorden des eeuwigen levens?”

Dundee, 1837.